

Næſte Møde vil blive afholdt imorgen Mid-
dag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Eneſte Behandling af:

Forſlag til Lov om gift Kvindes Raadighed
over, hvad hun erhverver ved ſelvſtændig
Virksomhed.

2) Eneſte Behandling af:

Forſlag til Lov om Forbud mod Kjøb og Salg
af brugte Pulprojektiler m. v.

Mødet hævet Kl. 2,20.

107. Møde.

Lørdagen den 3die April Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæſte Protokollen
for forrige Møde, ſom derefter blev under-
ſtrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af: Forſlag til
Lov om gift Kvindes Raadighed over,
hvad hun erhverver ved ſelvſtændig
Virksomhed.

Der var til denne Behandling ſtillet ſøl-
gende Ændringsforſlag:

Af Rimeſtab:

Lil § 1.

§ 4de Linie forandres Ordene: „Saadant
Gods hefter ei“ til: „Saadant Gods kan der
ikke i Huſtruens levende Live ſøges Fyldeſ-
gjørelſe“.

Det ſtillede Ændringsforſlag, den Paragraph,
til hvilken det var ſtillet, ſamt Lovforſlaget ſom
Helhed fattes under Forhandling under Et.

Rimeſtab: Under den Forhandling, ſom
dette Lovarbejde har været underkafte i det andet
Æhing, og ſom jo har været endel mere ind-
gaaende end den, der er bleven det tilbel her i
dette Æhing, er der, ſom de Herrer beſjendte, ved
Siden af de ſociale og ethiſke Indvendinger, ſom
jo navnlig ere de, der ere gjorte gjældende mod
dette Lovforſlag, men paa hvilke jeg paa dette
Sagens Trin ſelvfølgelig ikke ſkal komme ind, til-
lige fremfat forſkjellige Indſigeliſer af juridiſt
Natur, idet man har fremhævet, at dette Lovfor-
ſlag ikke alene vil fremfalde adfkillige Livsmaal
og Vanſkeligheder med Hensyn til Fortolkningen
og Afgjørelſen af forſkjellige Tilfælde, men at det
endog vil fremfalde Anomalier paa dette Gæbet,
ſom man ikke ret vel vil kunne finde
ſig i. Forſaavidt nu diſſe Indſigeliſer navnlig
have ſtøttet ſig paa det almindelige Syn-
punkt, at der ſkulde være noget Anomalt i, at
man ved Siden af at bibeholde Formueſælles-
ſkabet mellem Ægteſællerne dog indrømmede Hu-
ſtruen en Særraadighed over en Del af Boet, er
det jo Noget, ſom man formentlig ikke behøver at
tage noget ſærligt Hensyn til, idet det jo er en
Betragtning, ſom fra første Færd af har været
fremme og har været tydelig. Længe før end denne
Sag nogenſinde kom ind her i Æhinget, har det
jo ved Juriftmændene, hvor denne Sag har været
drøftet, ſtaaet klart, hvad man i ſaa Henseende
gik ind paa. Jeg ſkal kun ſige, at det kan synes
dobbelt paafaldende, at man finder noget Saadant
ſaa beſynderligt i et Land ſom vort, hvor man
nu i Aarhundreder har kjendt Formueſællesſkab
mellem Ægteſæller ſom Princip, men paa en
ſaadan Maade, at kun den ene af Ægteſællerne
var raadig over Boet, og det synes i Sandhed
underligt, at man kan finde noget ſaa ſærlig
Anomalt i, at man nu omvendt anerkjender Sælles-
ſkabet mellem Ægteſællerne paa en ſaadan Maade,
at der tilkommer Huſtruen en delvis Særraadighed
over nogle af Boets Gjenſtænde. Det kan imid-
lertid ikke negtes, at der i den Del af Lovfor-
ſlaget, ſom navnlig omhandler Forholdet til Kre-
ditorene, nemlig det andet Punktum af § 1, paa
Grund af den Affatteliſe, ſom det har, bliver
Plads for ikke ſaa Livsmaal, og jeg tror end-
ogſaa, at den Affatteliſe, ſom Lovforſlaget har,
med Hensyn til et enkelt Punkt vil føre til en
Afgjørelſe, der er imod den, ſom det egentlig er
Meningen, at man vil have frem. Det, der ſtaaer
i det 2det Punktum af 1ſte Stykke, er jo, at
„ſaadant Gods“ — det, der overhovedet omtales
i Lovforſlaget — „hefter ei for Gæld, Manden
har ſtiſtet, medmindre Huſtruen har ſamtykket i
Gjældsſtiſteliſen“. Dette „hefter ei for Gæld“
er i og for ſig et noget uklart Udtryk, og det er
ikke meget ſtemmende med vort ſædvanlige Lov-
ſprog; det er kjendelig af fremmed Oprindeliſe,